

RECENSION

Sarah Polly och Tim Tobbins

The Secret Life of Words

Originaltitel La vida secreta de las palabras

Svensk titel The Secret Life of Words

Regi Isabel Coixet

Producent Esther García

Manus Isabel Coixet

Foto Jean-Claude Larrieu

Roller Sarah Polley, Tim Robbins, Javier Cámara, Sverre Anker Ousdal, Steven Mackintosh, Eddie Marsan, Julie Christie m fl

Spanien 2005

Längd i tid 1 tim 55 min

Censur barntillåten

Distributör Folkets Bio AB

Titeln på Isabel Coixets film *The Secret Life of Words* anspelar, antar jag, på det dolda liv som ligger begravt under vårt språk. Det finns saker vi ogärna släpper fram, av ren självbevaringsdrift eller för att det är alltför smärtsamt. Det senare gäller för den här filmen.

När vi först möter den kvinnliga huvudpersonen Hanna (Sarah Polley, som av European Film Academy nominerades som Bästa europeiska skådespelerska för sin rollprestation) jobbar hon på en nordirländsk fabrik som tillverkar plastpåsar. Ett trist och enahanda jobb som hon sköter mekaniskt. En dag kallas hon in till chefen, som uppmanar henne att ta semester - hon jobbar för mycket och antyds också vara en pest för arbetskamraterna genom sitt tillknäppta sätt. Under sin motvilliga ledighet, med bussresa och barbesök, råkar hon höra att det behövs en sjuksköterska på en oljeplattform där en olycka ägt rum. Hon tar jobbet, och där börjar egentligen dramat, som i kammarspelets form gradvis blottlägger den tragedi som finns bakom hennes fåmålade ord.

Hennes patient är Josef (Tim Robbins), som drabbats av svåra

brännskador och under större delen av filmen är han blind. De två är i stort sett ensamma på oljeriggen; en utredning pågår och nästan hela besättningen har åkt i land. Deras samvaro är till att börja med rätt kärv, med Josef på offensiven och Hanna fåordigt distanserad.

Under behandlingen kommer de varann närmare, saker ur det förgångna sipprar då och då fram. Josef har älskat sin bästa väns fru, möjligen samme man som medvetet kastat sig in i plattformens brinnande inferno. Även Hanna börjar blotta sina innersta hemligheter, outhärdligt tunga: hon kommer från gamla Jugoslavien och hade tillsammans med andra kvinnor tillfångatagits och oavbrutet utsatts för misshandel och våldtäkter. Hon berättar en skakande historia om en kvinna som tvingats döda sitt barn. Kvinnan heter Hanna, men Tom förstår inte vidden av denna personliga tragedi, hon har presenterat sig som Cora. När hon blottar sig överkropp och han får känna på hennes ärr brister han i gråt.

Fortsättningen utspelar sig i land, hennes behandling har inte hjälpt och Tom behöver specialistvård. Sedan han flugits i land med helikopter avser hon att försvinna ur hans liv. Hon återvänder till sin plastfabrik, lika slutet och fåordig som förr. Men det visar sig att Tom avser att söka upp henne fast han avråds från det av den kvinna som hjälpt Hanna när hon kom som flykting. Det vore fel att avslöja själva kulmen på berättelsen.

The Secret Life of Words är en drabbande film om mänskliga tragedier, om fasor som kan döja sig bakom en tillkämpad mask av kyla och likgiltighet. Men här finns samtidigt ett livsbejakande credo i botten. Inför den nästintill outhärdliga psykiska smärtan finns bara en medicin: kärlek och ännu mera kärlek som en bro tillbaka till livet.

Isabel Coixets film är en upprörande men även finstämd berättelse om livet som helvete men att det finns en väg ut ur helvetet. Allt handlar om att försöka tro på att den finns, att oupphörigen tro. Att släppa in den mänskliga värmen i sitt liv som en vaccination mot utståndna fasor.

Gunder Andersson

FILMRUTAN